BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 021526 25 U
Novi Travnik, 14.9.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Vesna Vujica, članice vijeća uz sudjelovanje zapisničara Gabrijel Matošević, rješavajući u upravnom sporu tužiteljice H. A., …, T., protiv tuženog Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK/KSB Novi Travnik, radi poništenja rješenja tuženog br. UP2-02-4-33-11-341/25 od 19.11.2025. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 14.9.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK/KSB Novi Travnik broj: UP2-02-4-33-11-341/25 od 19.11.2025. godine, kao i rješenje broj: UPI-02-12-45-5-1894/25 od 28.10.2025.godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odluku.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 655,20 KM se odbacuje kao preuranjen.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijen je prigovor tužiteljice izjavljen protiv Rješenje broj: UPI-02-12-45-5-1894/25 od 28.10.2025.godine kojim je odbijen zahtjev tužiteljice za isplatu putnih troškova na na relaciji Travnik-Sarajevo-Travnik u iznosu od 684,00 KM, zbog odlazaka na liječenje na klinici za onkologiju KCUS Sarajevo.

Tužiteljica je pokrenula upravni spor protiv navedenog rješenja tuženog podnošenjem tužbe u kojoj traži poništenje osporenog rješenja**.** Tužbu podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i povrede odredaba materijalnog prava. U tužbi navodi da je Rješenjem broj: UP2-02-4-33-11-341/25 od 19.11.2025.godine odbijen zahtjev tužiteljice, kao neosnovan, i to u postupku za isplatu troškova prijevoza, zbog odlazaka na liječenje na klinici za onkologiju KCUS Sarajevo uz obrazloženje da Zavod ne raspolaže sa novčanim sredstvima, pa iz tog razloga da se neće isplatiti troškovi prijevoza, kad zakon izričito predviđa da se navedeni putni troškovi imaju refundirati korisniku. Tuženi ne spori da je osiguranik dostavio medicinsku dokumentaciju iz koje je vidljivo kada i u kom periodu je boravio u Sarajevu na liječenju, odnosno da je odlazio 19 puta na liječenje u Sarajevo. Obzirom da je na osnovu saglasnosti Zavoda ista upućena u Sarajevo na liječenje, ima pravo na refundaciju troškova prijevoza. U gore navedenom periodu osiguranik je ukupno bio 19 (19 x 2 — Travnik-Sarajevo; Sarajevo-Travnik = 36) puta na liječenju u Sarajevu. Tužiteljica je u postupku po prigovoru na prvostepeno rješenje dostavila i dokaz o cijeni autobusne karte na relaciji Travnik — Sarajevo, i to u iznosu od 36,00 KM. Obzirom da je ista odlazila na liječenje 19 puta, shodno tome potraživala je iznos 19 x 36 KM = 684,00 KM. Ističe da je članom 47., 48. i 49. ZZO SBK/KSB predviđeno da osiguranik može

naplatiti putne troškove koje je imao na navedenoj relaciji Travnik — Sarajevo — Travnik. Obrazloženje tuženog u pobijanom rješenju očigledno ima za cilj da se velikoj većini korisnika uskrati pravo na refundaciju troškova prijevoza, jer je tužiteljica primorana da podnese predmetnu tužbu, a što joj je stvorilo dodatne troškove u smislu zastupanja advokata, pa stoga molimo sud da prilikom donošenja odluke, obaveže tuženog da tužiteljici naknadi troškove postupka, koje je tuženi očigledno prouzročio. Paušalni su u nezakoniti navodi iz rješenja da Zavod ne raspolaže sa novčanim sredstvima, pa iz tog razloga da se neće isplatiti troškovi prijevoza, kad zakon izričito predviđa da se navedeni putni troškovi imaju refundirati korisniku. Zbog svega navedenog predlažemo da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se tužba uvažava, rješenje ukida i tuženom nalaže da donese novo rješenja kojim će usvojiti prigovore tužiteljice kao osnovane, uz obavezu tuženog da tužiteljici naknadi troškove zastupanja advokata u ukupnom iznosu od 655,20 KM. Molimo sud da tužiteljicu oslobodi plaćanja sudske takse na tužbu i presudu, a sve shodno odredbi iz člana 6. Zakona o sudskim taksama SBK/KSB.

Tuženi je podnio odgovor na tužbu br.02-7-08-1-10/25 od 29.12.2025. godine i u istom je ostao kod razloga koji su ga opredijelili za donošenje osporenog rješenja.

Nakon što je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe shodno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine Federacije BiH“, br. 9/05), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Tužba je osnovana.

Osnovano se u tužbi tužiteljice ističe da razlog iz kojeg je ona odbijena sa svojim zahtjevom za naknadu putnih troškova neprihvatljiv. Naime, uvidom u spis je utvrđeno da se tužiteljica svojim zahtjevom za naknadu troškova i liječenja izvan mjesta boravišta od 23.10.2025. godine obratila tuženom. U zahtjevu je navela da su putni troškovi radi liječenja nastali u periodu od 31.10..-27.11.2024.godine kada joj je nakon hirurškog tretmana provedena radikalna iradijacija u regiji ostatka desne dojke(15+4,tj. 19 radioterapijskih tretmana) u Sarajevu zbog dijagnoze „zločudni tumor dojke- C50“ zbog čega je upućena u UKC Sarajevo, Klinika za onkologiju –Sarajevo za pružanje zdravstvenih usluga „Radioterapija Dojka 703109“. Uz zahtjev tužiteljica je priložila potvrdu o cijeni autobuske karte na relaciji Sarajevo-Travnik

Prvostepeni upravni organ je u obrazloženju svog rješenja naveo da finansijskim planovima nisu predviđena sredstva za nadoknadu putnih troškova za liječenje van mjesta prebivališta niti su doneseni provedbeni propisi o visini, kriterijima i načinu korištenja naknade troškova prevoza kako je predviđeno čl. 49. Zakona o zdravstvenom osiguranju SBK. Ujedno se ističe da u zahtjevu nije naveden iznos troškova kao i da su dostavljeni odgovarajući dokazi o visini troškova koji bi potvrdili da je samostalno snosila troškove prijevoza, niti je dostavila medicinsku dokumentaciju koja opravdava 19 odlazaka u Sarajevo.

Članom 47. Zakona o zdravstvenom osiguranju SBK/KSB („Sl. novine SBK/KSB“ br. 13/00) propisano je da osigurane osobe u ostvarivanju zdravstvene zaštite imaju pravo na naknadu putnih troškova u vezi sa korištenjem zdravstvene zaštite. Član 48. istog Zakona predviđa da osigurana lica imaju pravo na naknadu putnih troškova ako su upućena doktoru medicine ili u zdravstvenu ustanovu u najbliže mjesto ako u mjestu u kojem rade ili u kojem imaju prebivalište, odnosno boravište nema doktora medicine odgovarajuće specijalnosti, odnosno zdravstvene ustanove i ako izabrani doktor medicine primarne zdravstvene zaštite uputi ili pozove u mjesto izvan mjesta rada ili prebivališta, odnosno boravišta. Odbijajući tužiteljicu sa zahtjevom koji je u cijelosti u skladu sa članom 47. i 48. naprijed navedenog Zakona, iz razloga koji su potpuno paušalni i neprihvatljivi, tužena je povrijedila odredbu člana 4. i 15. Zakona o upravnom postupku čime je onemogućila tužiteljici ostvarivanje njenih prava time što nije pozvala tužiteljicu da dostavi tražene dokaze o odlasku u Sarajevo i da precizira visinu troškova.

Imajući u vidu naprijed navedeno u ponovljenom postupku organi uprave će ponovo odlučiti o zahtjevu tužiteljice za refundaciju troškova prijevoza, pri čemu će otkloniti naprijed ukazane nedostatke nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora ovaj sud je odbacio kao preuranjen. Naime, kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku (“Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine”, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu iznesenog, a u smislu odredbe člana 36. stav 1. u vezi sa članom 28. Zakona o upravnim sporovima valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Gabrijel Matošević

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić